

○ คำสั่ง



(ด. ๒๑)

คำร้องที่ ๕๔/๒๕๔๘
คำสั่งที่ ๒๓๒/๒๕๔๘

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลปกครองสูงสุด

วันที่ ๒๗ เดือน พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๔๘

ระหว่าง	นายการุญ เลี้ยวศรีสุข	ผู้ฟ้องคดี
	คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน	ผู้ถูกฟ้องคดี

เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่เจ้าหน้าที่ของรัฐละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติ (คำร้องอุทธรณ์คำสั่งไม่รับคำฟ้องไว้พิจารณา)

ผู้ฟ้องคดียื่นคำร้องอุทธรณ์คำสั่ง ในคดีหมายเลขดำที่ ๑๕๑๖/๒๕๔๗ หมายเลขแดงที่ ๑๐/๒๕๔๘ ของศาลปกครองชั้นต้น (ศาลปกครองกลาง)

คดีนี้ผู้ฟ้องคดีฟ้องและแก้ไขเพิ่มเติมคำฟ้องว่า ผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่ง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สังกัดภาควิชาทันตกรรมโรงพยาบาล คณะทันตแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล ได้ร้องเรียนต่อสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน กรณีการจัดซื้อยูนิตทำฟัน พร้อมอุปกรณ์ของคณะทันตแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๓๖ ไม่ชอบด้วยระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕

/หลังจาก...

หลังจากร้องเรียนสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินได้ดำเนินการตรวจสอบแล้วมีหนังสือที่ ตผ ๐๐๑๗/๕๕ ลงวันที่ ๑๗ มิถุนายน ๒๕๔๕ แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีทราบว่าได้แจ้งผลการตรวจสอบให้อธิการบดีมหาวิทยาลัยมหิดล เพื่อดำเนินการทางวินัยกับผู้เกี่ยวข้องและหาตัวผู้รับผิดชอบชดใช้ค่าเสียหายแก่ทางราชการแล้วเมื่อวันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๕ และมหาวิทยาลัยมหิดลชี้แจงว่าอยู่ระหว่างการดำเนินการดังกล่าวเมื่อวันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๔๕ ผู้ฟ้องคดีจึงได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๔๕ ถึงผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน ทักท้วงการดำเนินการของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินเพื่อให้ยืนยันให้หน่วยรับตรวจดำเนินการตามที่กฎหมายกำหนดโดยเคร่งครัด แต่มหาวิทยาลัยมหิดลซึ่งเป็นหน่วยรับตรวจกลับไม่ดำเนินการใด ๆ ต่อมา ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือถึงผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินเพื่อขอทราบผลการดำเนินการ และขอสำเนาหนังสือแจ้งต่ออธิการบดีมหาวิทยาลัยมหิดลและเอกสารที่เกี่ยวข้อง แต่ไม่ได้รับคำชี้แจง ผู้ฟ้องคดีจึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๔๖ ร้องเรียนต่อคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ และมีหนังสือ ลงวันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๔๖ ร้องเรียนต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของทางราชการ หลังจากนั้นสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินได้มีหนังสือ ลับ ค่วนที่สุด ที่ ตผ ๐๐๐๔/๑๕๕ ลงวันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๔๖ แจ้งผลการตรวจสอบเรื่องร้องเรียนมายังผู้ฟ้องคดีว่า มีการปฏิบัติหน้าที่ไม่เป็นไปตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ และได้แจ้งมหาวิทยาลัยมหิดลเพื่อดำเนินการทางวินัยแล้ว ซึ่งทางมหาวิทยาลัยมหิดลมีหนังสือแจ้งว่าไม่พบว่ามีกระทำความผิดที่เป็นมูลเหตุที่เข้าข่ายความผิดทางวินัย ทั้งไม่ปรากฏว่าได้เกิดความเสียหายแก่ทางราชการ แต่สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินยืนยันตามความเห็นเดิมที่ให้มหาวิทยาลัยมหิดลดำเนินการทางวินัยกับผู้ที่เกี่ยวข้องต่อสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งเรื่องอยู่ในระหว่างดำเนินการ สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน จึงไม่สามารถส่งสำเนาหนังสือแจ้งผลการตรวจสอบดังกล่าวให้ผู้ฟ้องคดีได้ ผู้ฟ้องคดีจึงอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ ต่อมาคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย ได้แจ้งผลคำวินิจฉัยให้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินและมหาวิทยาลัยมหิดลเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความครอบครองตามคำอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีให้ผู้ฟ้องคดีทราบ โดยมหาวิทยาลัยมหิดลได้มีหนังสือ ค่วนที่สุด ที่ ศธ ๐๕๑๗/๑๐๖๔๒ ลงวันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๔๗ ส่งเฉพาะสำเนาหนังสือเท่านั้น ส่วนสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน



/เพิกเฉย...

เพิกเฉยไม่ดำเนินการตามมติของคณะกรรมการดังกล่าว และผู้ฟ้องคดีได้ทราบจากหนังสือสำนักงานอธิการบดี มหาวิทยาลัยมหิดล ที่ ศธ ๐๕๑๗/๗๖๕๕ ลงวันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๔๗ ว่า สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินยังมีได้มีหนังสือยืนยันความเห็นดังกล่าวต่อสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาตามที่แจ้งไว้ ผู้ฟ้องคดีจึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๔๗ ร้องเรียนต่อประธานคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่า เจ้าหน้าที่ของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินที่รับผิดชอบเรื่องร้องเรียนของผู้ฟ้องคดีละเลยต่อหน้าที่ ไม่ดำเนินการแจ้งกระทรวงต้นสังกัด กรณีที่อธิการบดีมหาวิทยาลัยมหิดลไม่ดำเนินการทางวินัยกับผู้ที่เกี่ยวข้องกับการซื้อยูนิตทำฟันและอุปกรณ์ และมีหนังสือฉบับลงวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๔๗ แจ้งต่อประธานคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินเพื่อทราบและเร่งรัดการดำเนินการตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายต่อไป

ขอให้ศาลพิจารณาคำพิพากษาให้ผู้ถูกฟ้องคดีดำเนินการตามมาตรา ๔๔ วรรคสอง มาตรา ๔๖ และมาตรา ๖๓ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๔๒

ศาลปกครองชั้นต้นพิจารณาแล้วเห็นว่า การพิจารณาผลการตรวจสอบข้อร้องเรียนของผู้ฟ้องคดีกรณีการจัดซื้อยูนิตทำฟันพร้อมอุปกรณ์ของคณะทันตแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล ว่าเป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ หรือไม่ ตลอดจนการดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป นั้น เป็นการดำเนินการตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๔๒ ของผู้ถูกฟ้องคดีที่จะใช้ดุลพินิจอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่กฎหมายให้อำนาจไว้ ซึ่งการที่ผู้ถูกฟ้องคดีจะดำเนินการแจ้งต่อกระทรวงเจ้าสังกัดของมหาวิทยาลัยมหิดล หรือมหาวิทยาลัยมหิดลจะดำเนินการอย่างไร ใด ๆ กับผู้ที่เกี่ยวข้องในกรณีพิพาทนั้น มิได้มีผลเป็นการเยียวยาทุกข์ให้แก่ผู้ฟ้องคดีโดยตรง ผู้ฟ้องคดีจึงมิใช่ผู้ที่ได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหาย หรืออาจจะเดือดร้อนหรือเสียหายโดยมีอาจหลีกเลี่ยง ที่จะมียุติฟ้องคดีต่อศาลปกครองตามมาตรา ๔๒ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ศาลปกครองชั้นต้นจึงมีคำสั่งไม่รับคำฟ้องไว้พิจารณาและให้จำหน่ายคดีออกจากสารบบความ

ผู้ฟ้องคดียื่นคำร้องอุทธรณ์คำสั่งของศาลปกครองชั้นต้นที่ไม่รับคำฟ้องไว้พิจารณา ความว่า ผู้ฟ้องคดีได้ตรวจสอบหลักฐานต่าง ๆ แล้วพบว่า ผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน มีหนังสือแจ้งผลการตรวจสอบฉบับลงวันที่ ๑๗ มิถุนายน ๒๕๔๕ ไม่ตรงกับข้อเท็จจริง



/เพราะมหาวิทยาลัย...

เพราะมหาวิทยาลัยมหิดลได้มีหนังสือลงวันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๔๕ แจ้งต่อผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินว่า ตรวจสอบแล้วไม่พบการกระทำที่เป็นมูลกรณีเข้าข่ายเป็นความผิด ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า เพราะเหตุดังกล่าวทำให้ผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินและมหาวิทยาลัยมหิดลไม่ส่งสำเนาเอกสารตามที่คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารมีมติให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอของผู้ฟ้องคดี เพราะเอกสารดังกล่าวจะเป็นการยืนยันการกระทำผิดเกี่ยวกับการจัดซื้อจัดหาพัสดุและอุปกรณ์ของคณะทันตแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๓๖ เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีละเลยไม่แจ้งยืนยันความเห็นต่อกระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งเป็นต้นสังกัดของมหาวิทยาลัยมหิดลจนถึงเวลานั้น มีผลทำให้ผู้ฟ้องคดีไม่ได้รับความเป็นธรรมในการร้องเรียนกรณีการเพิกถอนคำสั่งถอดถอนผู้ฟ้องคดีจากตำแหน่งหัวหน้าภาควิชาทันตกรรมโรงพยาบาล คณะทันตแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล หรือการถอนชื่อผู้ฟ้องคดีจากรายชื่อผู้ที่สมควรได้รับพระราชทานรางวัลมหาวิทยาลัยมหิดล ประจำปีการศึกษา ๒๕๔๖ ถูกคุกคาม ถูกเกลียดชัง ถูกเลือกปฏิบัติ ถูกยับยั้งการดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักหอสมุด ไม่ได้รับทุนการฝึกอบรม และถูกตั้งคณะกรรมการสอบหาข้อเท็จจริง ซึ่งล้วนแต่เนื่องจาก การที่ผู้ถูกฟ้องคดีละเลยการปฏิบัติหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดไว้ จากเหตุผลดังกล่าว ผู้ฟ้องคดีจึงเป็นผู้ได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหาย หรืออาจจะเดือดร้อนหรือเสียหายโดยมีอาจหลีกเลี่ยงได้ อันเนื่องมาจากการกระทำหรือการงดเว้นการกระทำของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ขอให้ศาลปกครองสูงสุดมีคำสั่งให้รับคำฟ้องของผู้ฟ้องคดีไว้พิจารณา

ศาลปกครองสูงสุดพิเคราะห์แล้ว คดีมีประเด็นต้องพิจารณาว่าผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหาย หรืออาจจะเดือดร้อนหรือเสียหายโดยมีอาจหลีกเลี่ยงได้ เนื่องจากการกระทำหรือการงดเว้นการกระทำของผู้ถูกฟ้องคดีหรือไม่ เห็นว่า เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า ผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ สังกัดภาควิชาทันตกรรมโรงพยาบาล คณะทันตแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล ได้ร้องเรียนต่อผู้ถูกฟ้องคดีกรณีการจัดซื้อจัดหาพัสดุและอุปกรณ์ของคณะทันตแพทยศาสตร์ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๓๖ ไม่ชอบด้วยระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีได้ดำเนินการตรวจสอบและแจ้งให้ผู้ฟ้องคดีทราบว่าได้แจ้งผลการตรวจสอบให้อธิการบดีมหาวิทยาลัยมหิดลดำเนินการทางวินัยกับผู้เกี่ยวข้องและหาตัวผู้รับผิดชอบชดใช้ค่าเสียหายแก่ทางราชการเมื่อวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๕ และผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือลงวันที่



/๒๔ มิถุนายน...

๒๔ มิถุนายน ๒๕๔๕ ถึงผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน เพื่อขอให้ยืนยันให้หน่วยรับตรวจดำเนินการตามที่กฎหมายกำหนด แต่เมื่อมหาวิทยาลัยมหิดลซึ่งเป็นหน่วยรับตรวจไม่ดำเนินการใด ๆ ผู้ฟ้องคดีจึงมีหนังสือถึงผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินเพื่อทราบผลดำเนินการ และขอสำเนาหนังสือที่แจ้งต่อมหาวิทยาลัยมหิดล แต่ผู้ฟ้องคดีไม่ได้รับคำชี้แจง ผู้ฟ้องคดีจึงมีหนังสือร้องเรียนต่อคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ และร้องเรียนต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของทางราชการ จากการที่ผู้ถูกฟ้องคดีละเลยไม่แจ้งยืนยันความเห็นต่อกระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งเป็นกระทรวงเจ้าสังกัดของมหาวิทยาลัยมหิดล หน่วยรับตรวจทราบ เพื่อกำหนดมาตรการที่จำเป็นและเพื่อให้หน่วยรับตรวจไปปฏิบัตินั้น ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า การกระทำของผู้ถูกฟ้องคดีดังกล่าวทำให้ผู้ฟ้องคดีได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหายจากการไม่ได้รับความเป็นธรรมในการร้องเรียนเพื่อเพิกถอนคำสั่งถอดถอนผู้ฟ้องคดีจากตำแหน่งหัวหน้าภาควิชาทันตกรรมโรงพยาบาล คณะทันตแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล และการถอนชื่อผู้ฟ้องคดีจากผู้สมควรได้รับรางวัลมหาวิทยาลัยมหิดล ตลอดจนมีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบหาข้อเท็จจริงกับผู้ฟ้องคดี จากข้อเท็จจริงเห็นได้ว่า ผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่งหัวหน้าภาควิชาทันตกรรมโรงพยาบาลในขณะที่มีการจัดซื้อยูนิตทำฟันและอุปกรณ์ของคณะทันตแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล ซึ่งโดยตำแหน่งของผู้ฟ้องคดีนั้นไม่ใช่หัวหน้าส่วนราชการของมหาวิทยาลัยมหิดล และไม่ปรากฏว่ามีการมอบอำนาจเป็นหนังสือให้แก่ผู้ฟ้องคดีให้ดำเนินการใด ๆ ตามข้อ ๘ และข้อ ๙ ของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ อันจะทำให้ผู้ฟ้องคดีมีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดซื้อพัสดุของคณะทันตแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล ประกอบกับเหตุที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่าได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหายจากการไม่ได้รับความเป็นธรรม ในการร้องเรียนเพื่อเพิกถอนคำสั่งถอดถอนผู้ฟ้องคดีจากตำแหน่งหัวหน้าภาควิชาทันตกรรมโรงพยาบาล นั้น จากเนื้อความที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวถึงในหนังสือของผู้ฟ้องคดี ลงวันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๔๖ เห็นได้ว่าเป็นเหตุเนื่องจากการบริหารงานของผู้ฟ้องคดีในด้านวิชาการและการบริหารจัดการของผู้ฟ้องคดี ก่อให้เกิดความขัดแย้งระหว่างคณาจารย์ในคณะทันตแพทยศาสตร์ โดยคณาจารย์ไม่ได้รับความเป็นธรรมในการจัดการเรียนการสอน และการที่ผู้ฟ้องคดีถูกถอนชื่อจากการเป็นผู้สมควรได้รับรางวัลมหาวิทยาลัยมหิดล ตลอดจนการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบหาข้อเท็จจริงตามคำสั่งมหาวิทยาลัยมหิดล ที่ ๑๗๙๐/๒๕๔๗ ซึ่งไม่เกี่ยวข้องกับกรณีที่ผู้ฟ้องคดีได้ร้องเรียนต่อผู้ถูกฟ้องคดีแต่อย่างใด ดังนั้น เห็นได้ว่า การที่ผู้ถูกฟ้องคดีไม่แจ้งผลการวินิจฉัยของ



/ผู้ถูกฟ้องคดี...

ผู้ถูกฟ้องคดีให้กระทรวงเจ้าสังกัดของมหาวิทยาลัยมหิดลดำเนินการทางวินัยกับผู้เกี่ยวข้องกรณีจัดซื้อยูนิตทำฟันและอุปกรณ์ นั้น ไม่ได้ทำให้ผู้ฟ้องคดีได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหายแต่อย่างใด ผู้ฟ้องคดีจึงไม่เป็นผู้ได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหาย หรืออาจจะเดือดร้อนหรือเสียหายโดยมีอาจหลีกเลี่ยงได้ เนื่องจากการกระทำหรือการงดเว้นการกระทำของผู้ถูกฟ้องคดี ผู้ฟ้องคดีจึงไม่มีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครอง ตามมาตรา ๔๒ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ การที่ศาลปกครองชั้นต้นมีคำสั่งไม่รับคำฟ้องไว้พิจารณาและให้จำหน่ายคดีออกจากสารบบความนั้น ศาลปกครองสูงสุดเห็นพ้องด้วย

จึงมีคำสั่งยืนตามคำสั่งของศาลปกครองชั้นต้น

นายเกษม คมสัถยธรรม
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด



ตุลาการเจ้าของสำนวน

นายจรัญ หัตถกรรม
ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด



นายธงชัย ลำดับวงศ์
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายชาญชัย แสวงศักดิ์
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด



นายปรีชา ขวลิตรารัง
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด


